

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00242/2011-01

Дана: 19.априла 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Ђ.З. са Новог Београда**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 19.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Ђ.З. са Новог Београда** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Ђ.З. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Општинском суду у Сопоту, истовремено обављао и дужност председника суда, подноси пријаву за избор у Виши, Први и Други Основни суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност; да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да му се достави одлука са разлозима; због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да његови резултати рада ничим не изазивају сумњу у испуњеност критеријума јер је у 2006.години имао 21,43% укинутих, 2007.године 22,22% укинутих, а у 2008.години није имао уопште укинутих одлука и по томе је имао најбољи резултат рада у суду, а нарочито имајући у виду да је поступао у грађанској материји, уз то у свим годинама имао је и остварење норме.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први састав ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да му је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да му није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права, поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу првом тачка 785 констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да се у тренутку одлучивања по његовој пријави налазио на сталној судијској дужности, па како се налазио на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме и требало је да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним и да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да га ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити му је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Први састав Високог савета судства подносиоцу приговора није доставио образложену одлуку.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају

приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 18.01.2012.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Сопоту, извештаја Другог основног суда у Београду, навода подносиоца приговора утврдила чињенице.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора изјавио да ни до данас није сазнао разлоге због којих му је престала судијска дужност, да је у Општинском суду у Сопоту имао далеко најбоље резултате, а што се и статистички може утврдити, да је након престанка судијске дужности морао да отвори адвокатску канцеларију.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора је до престанка судијске дужности био судија Општинском суду у Сопоту, истовремено вршио и дужност председника суда, те према извештајима о раду остварио следеће резултате:

2006.година

П предмета у раду 2 решена, 28 одлука разматраних по жалби 18 потврђених, 2 преиначене и 8 укинутих или 28.57%,просек суда 37,10%.

Ипв предмета у раду 6 решених.

О предмета у раду 395 решено 359 3 одлуке по жалби потврђене.

1Р предмета у раду 34 решено 27 4 одлуке по жалби потврђене.

Р (остало) предмета у раду 259 решено 225

Дн предмета у раду 466 решени 1 по жалби – укинута.

Оставарење норме без назнаке.

2007.године

П предмета, 7 одлука разматраних по жалби 6 потврђених, 1 укинута или 14,29%.

Ипв предмета у раду 1 решен.

О предмета у раду 387 решено 366 1 одлука по жалби потврђена.

1Р предмета у раду 9 решено 3 8 одлука разматрано по жалби 6 2 укинуте.

Р (остало) предмета у раду 264 решено 260, 2 одлуке разматране по жалби 1 потврђена 1 укинута.

Дн предмета у раду 384 решени.
Оставарење норме без назнаке.

2008.године

П предмета, 2 одлуке разматране по жалби укинутае.

Ипв предмета у раду 1 решен.

О предмета у раду 354 решено 328 1 одлука по жалби потврђена.

Р (остало) предмета у раду 273 решено 271, 2 одлуке разматране по жалби 1 потврђена 1 укинута.

Оставарење норме без назнаке.

На основу извештаја Другог основног суда у Београду утврђено је да је подносилац приговора у 2006.години имао 125,52% испуњеност норме, у 2007.години 117,29% а у 2008.години 98,72%, да је у извештајима о раду назначен коефицијент ажурности у материјама у којима је поступао, дакле у 2006.години у материји О 1,04 у 1Р 4,12, а у другим материјама 0, 2007.године у материји О 0,60, Р(остало) 0,04, у ИПВ 10 (1 предмет у раду), остале материје 0, а у 2008.години у материји = 0,78 у Р(остало) 0.

На основу истог извештаја је утврђено да у посматраном периоду у раду није имао помоћ стручних сарадника.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености, а из следећих разлога:

Сумња одлуком првог састава Високог савета судства заснована је у погледу стручности, али је Високи савет судства испуњеност критеријума стручности ценио применом одредбе чланом 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност и минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05).

Подносилац приговора је у посматраном периоду поступао углавном у ванпарничним материјама, у 2006.години у мањем делу у општој парници, и у свим посматраним годинама није имао задовољавајући квалитет рада. Мерилима за оцену успешности вршења судијске дужности прописано је да судија општинског суда у грађанској материји има задовољавајући квалитет рада уколико број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука по жалби не прелази 25%. Подносилац приговора је у 2006.години у општој парници имао 28,57% укинутих, али испод просека укинутих у суду који је износио у материји 37,1%, у 2007.години 14,29%, а у 2008.години 100% укинутих

одлука; у материји оставина у свим годинама одлуке разматране по жалби су му биле потврђиване; у материји 1Р у 2006.години све одлуке потврђене, а у 2007.години 33% укинутих одлука; у земљишнокрњижној материји у 2006.години 100% укинутих одлука; у материји Р(остало) у 2007.години 50% укинутих и у 2008.години 50% укинутих одлука. Дакле у свим материјама у којима је поступао сем у материји оставина подносилац приговора је имао висок проценат укинутих одлука, а који је био далеко изнад толерантног процента прописаног Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности. При том се у материји опште парнице имало у виду да је само у 2007.години подносилац приговора имао задовољавајући квалитет одлука, али да је укупно посматрајући висок проценат укинутих одлука. Посебно се имало у виду да у ванпарничној материји у којима је поступао подносилац приговора, а имајући у виду да је подносилац приговора по пријему жалбе могао сходно правилима ванпарничног поступка да и сам одлучи о жалби, а да, иако у малом броју, стварно разматране одлуке по жалби представљају прави одраз квалитета рада подносиоца приговора, односно дају одраз испуњености критеријума стручности код подносиоца приговора.

У смислу одредбе члана 4 Правила Високи савет судства није нашао разлога који доводе у сумњу испуњеност критеријума достојности, нити у смислу одредбе члана 6 Правила разлоге који доводе у сумњу испуњеност критеријума оспособљености, па се у погледу ова два критеријума одлука првог састава Високог савета судства основано побија.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић